

STJUE de 20 de desembre de 2017, assumpte C-434/15

Poder de direcció en una empresa tecnològica d'intermediació de serveis de transport (accés al text de la sentència)

L'expansió del treball en plataforma, emmarcat en la -en moltes ocasions mal anomenada- economia col·laborativa, ha suscitat força problemes a l'hora de determinar la naturalesa del vincle existent entre l'organitzador o intermediari dels serveis i el que els presta. En aquest cas, es tracta de la **prestació del servei de transport de persones mitjançant vehicles particulars organitzat mitjançant la implantació d'una plataforma digital**.

El TJUE entén que, a diferència del taxi, un servei de mera intermediació consistent a connectar un conductor no professional que utilitza el seu propi vehicle amb una persona que desitja realitzar un desplaçament urbà constitueix, en principi, un servei que difereix del de transport, que consisteix en l'acte físic de desplaçament de persones o béns d'un lloc a un altre mitjançant un vehicle. Per contra, **considera que és un servei que s'ha de qualificar com a «servei de la societat de la informació»**, en el sentit de l'art. 1, punt 2, de la *Directiva 98/34*, al que remet l'art. 2, lletra a), de la *Directiva 2000/31* (ambdues directives tracten sobre serveis de la societat de la informació).

No obstant això, el TJUE entén que el servei d'intermediació de l'empresa en qüestió es basa en la selecció de conductors no professionals que utilitzen el seu propi vehicle, als que aquesta societat proporciona una aplicació sense la qual, d'una banda, els esmentats conductors no estarien en condicions de prestar serveis de transport i, de l'altra, les persones que desitgin realitzar un desplaçament urbà no podrien recórrer als serveis dels conductors. A més, **l'empresa exerceix una influència decisiva sobre les condicions de les prestacions efectuades** pels conductors, com el preu màxim de la carrera o la idoneïtat i el comportament dels que presten el servei, sense oblidar que és la pròpia companyia la que rep el preu del client, i és posteriorment quan s'abona la part que correspon al conductor.

S'ha de considerar que aquest servei d'intermediació forma part integrant d'un de global, l'element principal del qual és un servei de transport i, per tant, no respon a la qualificació de «servei de la societat de la informació». En conseqüència, una prestació d'aquestes característiques resta exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'art. 56 del *Tractat de Funcionament de la Unió Europea*, de la *Directiva 2006/123* i de la *Directiva 2000/31*. **Hi ha una qüestió pendent que afecta el dret intern i que s'haurà de resoldre a la vista d'allò que disposa la normativa laboral espanyola: si el vincle entre els conductors i l'organitzador del servei de transport té naturalesa laboral o no la té**, en els termes establerts a l'art. 1.1 ET.